H.26-10
II

A. S. PUŞKIN

SUARNA KALANIEKKAH I KALAZEH NÄH

DETIZDAT ÇK VLKSM ★ 1937

Н Карел.
3-35.

A. S. PUŞKIN

ŞUARNA KALANIEKKAH I KALAZEH NÄH

V. KONAŞEVICAN RISUNKAT

KIÄNDI JE. DUDKINA

Пос. Публичная Б-ка

ÇK VLKSM
DETSKOIN LITERATURAN JZDATELJSTVA
MOSKU ★ 1937 ★ LENINGRADA

NUOREMMILLA ŞKOLJNIKOILLA VAROIN

Редактор А. БЕЛЯКОВ
Тех. ред. КИМ ДОН-ЧУН
Корректор Е. ДУДКИНА

* *

Сдано в произв. 16/X 1936 г.
Подписано к печ. 8/I 1937 г.
Индекс ДН-6. Детиздат № 952.
Формат 62 × 94¹/₁₆ 1 печ. л.
Уполномоч. Главлита № Б-30651.
Тираж 3000 экз. Заказ № 2653.

* *

17-я ф-ка нац. книги ОГИЗ'а
РСФСР треста «Полиграф-
книга", Москва, Шлюзовая
наб., д. № 19.

Eli ukko omanke akanke
Aivis sinizen meren rannalla;
Elettih hyö pahaşşa muapertizeşşä
Rovno kolmekymmendä i kolme vuotta.
Ukko pyvdi nuotalla ka'ua,
Akka kezräi työştä langua.
Kerran ukko loi mereh nuotan,
Tuli nuotta yhenke liivanke.
To'zen kerran loi hiän nuotan,
Tuli nuotta meriheinänke.
Kolmannen kerran loi nuotan,
Tuli nuotta yhenke kalazenke,

Ei prostoinke kalazenke, a kuldazenke.
Rubei kuldane kalane
Miehen iänellä pyrgimäh:
„Laşşe milma, ukkone, mereh järelläh,
Kallehen lunnaşşannan iccieştä annan:
Lunnaştuacen millä şie vain tahtonnet“.
Diivuicci ukko, pölläşty:
Kolmekymmendä i kolme vuotta
Pyvdi kalua hiän,
A ei kuvlun, ştobь kala pagiziis.
Laşki hiän kuldazen kalazen
I şano hänellä hyvän şanazen:

„Jumalanke, kuldane kalane!
Lunnaşşandua şivn mivla ei pie;
Myöştьäce järelläh sinizeh mereh,
Guljai şielä, kuin i ennen".

Myöştьäci ukko akan luoh,
Şaneli hänellä şuvreh cuvdah näh:
„Pyvviin tänäpiänä mie kalazen,
En prostoizen, a kuldazen;
Miän rukah pagizi kalane,
Pyrgi kodih, mereh sinizeh,
Kallehella hinnalla lunnaştelieci:
Lunnaştelieci millä vain mie tahtonnen.
Häneştä en ruohkin ottua lunnaşşandua;
Niin hänen laşşiin sinizeh mereh".
Rubei akka ukkuo havkkumah:
„Hovkka şie olet, prostofilja!
Lunnaşşandua kalazeşta ottua şie et
mahtan!
Stirainda karta ynnäh on hallen,
Hotj bь hänen oiziit kalazelda pakon".

Läksi ukko sinizen meren luoh;
Nägöv: meri vähäzeldi kizavdu.

Rubei hiän kullastja kalastja kuccumah,
Uicelʙ kalane i häneldä kyzyv:
„Midä ṣivla pidäv diedo?“
Kumarduaci ukko i ṣanov hänellä:
„Piäṣṣä hiäṣtä, gosudarʙnja kalane,
Havkku ynnäh mivn oma akka,
Ei mivla ukolla spokojua ana:
Pidäv hänellä uvzi karta;
Miänoma ynnäh on hallen“.
Vaṣtuav hänellä kuldane kalane:
„Elä gorjui, mäne jumalanke,
Liev teilä uvzi karta“.

Myöṣtʙäci ukko akan luoh,
Uvzi karta akalla ieṣṣä.
Vielä enämmäldi havkkuocov akka:

„Hovkka şie, prostofilja!
Pakkoit, hovkka, kartan!
Äijä-go tolkuo on kartaşşa?
Kalazen luoh, hovkkane myöştьäce;
Perti pakkuo,— kumarduace".

Läksi ukko sinizen meren luoh
(Mudavdu sinine meri),
Rubei hiän kullastja kalastja kuccumah.
Uiceldь hänen luoh kalane, kyżyldi:
„Midä şivla pidäv, diedo?"
Kumarduaci ukko i şanov hänellä:
„Piäşşä hiäştä, gosudarьnja kalane!
Puşşa vielä enämmäldi havkkuocov akka,

Ei mivla ukolla spokojua ana:
Pertie pakkuov akkaraiska".
Vaştuav hänellä kuldane kalane:
„Elä gorjui, mäne jumalanke!
Niin i olgah: liev teilä perti".

Läksi hiän muapertizen luoh,
A şiinä jo i pertizen jälgie ev;
Hänen ieşşä perti svetjolkanke,
Kirpicäştä valgienke trubanke,
Tammizista lavvoista verejinke.
Istuv akka ikkunavieroşşa,
Havkkuv şulahastja kaikella ilmalla:
„Hovkka şie olet, kohalline prostofilja!
Pertin, prostofilja, pakkoit!
Myöştьäce, kalazella kumarduace:
En taho olla muştana krestjankana.
Tahon olla stolbovoina dvorjankana".

Läksi ukko sinizen meren luoh
(Ev spokoinoi sinine meri);
Rubei hiän kullastja kalastja kuccumah,
Uiceldь hänen luoh kalane, kyzyldi:
„Midä şivla pidäv, diedo?"

Kumarduaci ukko i ṣanov hänellä
„Piäṣṣä hiäṣtä, gosudarьnja kalane:
Enämmäldi iellistä akka hovkkeni,
Ei mivla ukolla spokojua ana:
Ei jo taho olla hiän krestjankana,
Tahtov olla stolbovoina dvorjankana“
Vaṣtuav hänellä kuldane kalane:
„Elä gorjui, mäne jumalanke!“

Myöştьäci ukko akan luoh.
Midä hiän nägöv? Korgie terema[1]),
Akka şeizov krьncoin ieşşä
Kallehissa sobolin[2]) mehoissa,
Sborniekka şulkune piäşşä,
Kaglaşta ymbäri zemcugat[3]),
Kuldazet bruslietat käzissä,
Jalloissa ruşkiezet şuappuazet.
Hänellä ieşşä vernoit slugat;
Hiän heidä pergav, tukista vatuldav.
Şanov şiinä ukko omalla akalla:
„Tervehenä, bojuarina-sudarьnja
dvorjanka!
On-go nyt hengi şivn kylläştyn?“
Ravahtь akka ukolla vaştah,
Käşki sluvzimah konjuşnjah männä.

Ka nedeli, toine proidiv,
Enämmäldi iellistä hovkaştav akka;
Tuaş ukkuo työndäv kalazen luoh:

---

[1]) Terema — starinnoin bohatoin kojin nimi.
[2]) Soboli — zvierine, kumbazen nahkane on ylen kallis.
[3]) Zemcuga — şomat kallehet şarazet, kumbazet luadiecetah meriruakkuzissa.

„Myöştьäce kalazen luoh, kumarduace:
En taho olla stolbovoina dvorjankana,
Tahon olla voljnoina çariçana“.
Pölläşty ukko, ruguoliecov:
„Midä şie, akka, sbeicciecііt hajulda?
Ni paissa, ni hrarpata et maha,
Nagratat şie kaiken muakunnan“.
Şiändy akka enämmäldi ennistä,
Kuin cilkuav ukkuo nägyö vaş:

„Ah şie, muzikka,
Kuin şie ruohit kiistiä mivnke,
Mivnke stolbovoinke dvorjankanke?
Mäne meren luoh, şivla hyväzeştь
şanotah;
Et lähe hyvällä, vägeh şuatetah“.

Läksi ukko meren luoh
(Muşteni sinine meri);
Rubei hiän kullastja kalastja kuccumah,
Uicelдь hänen luoh kalanę kyzyldi:
„Midä şivla pidäv diedo?“
Kumarduaci ukko i şanov hänellä:

„Piäşşä hiäştä, gosudarьnja kalane!
Tuaş buntuiccov mivnoma akka:
Jo ei taho olla hiän dvorjankana,
Tahtov olla voljnoina çariçana“.
Vaştuav hänellä kuldane kalane:
„Elä gorjui, mäne jumalanke!
Hyvä! Liev şivn akka çariçana!“

Ukkone akan luoh myöştьäci,
I midiä? Nägöv çuarin dvorça ieşşä,
Omua akkua nägöv hiän dvorçaşşa.

Stolan taguana istuv hiän çariçana...

Stolan taguana istuv hiän çariçana,
Sluvžitah hänellä bajarit da dvorjaninat,
Naleijah hänellä zamorskoida viinua;
Zakussiv hiän magiella prьänikällä;
Ymbäri häneştä straža şeizov,
Olgupäillä kirvehyzie pietäh.
Kuin dogadi ukko, pölläşty;
Akalla hiän jalgoih kumarduaci,
Şanov: „Tervehenä groznoi çariça!
On-go hengine kylläştyn şivnoma?“
Akka häneh ei kacahtan,
Käşki vain ajua ukkuo şilmistä.
Hypähettih bajarit i dvorjaninat,
Nişşoista ukkuo pois tolkaidьh.
A oviloissa häneh straža hypähäldi,
Kirvehyzillä vähästä ei leikottu;
Rahvaş hänen piällä nagrattelieci:
„Niin i pidäv şivla vanha neveža!
Ielleh päin paremmiin tiedäziit:
I vierahah regeh et istuociis!“

Ka nedeli, toine proidiv,
Hovkkeni akka enämmäldi iellistä:
Työndi ukkuo vaş dvorçan slugat.

Lövvettih ukon, tuodьh akan luoh.
Ṣanov akka ukolla:
„Myöṣtьäce, kalazella kumarduace,
En taho olla voljnoina çariçana,
Tahon olla meren vladьciçana,
Ṣtobь eliä mivla ṣuvreṣṣa mereṣṣä,
Ṣtobь sluvžiis mivla kuldane kalane
I ois mivla kaikkienne posьljoina“.

Ei ruohkin vaṣtah ukko iändiä,
Ei ruohkin vaṣtah ṣanua virkua.
Ka mänöv hiän sinizen meren luoh,
Nägöv, merellä ṣuvri burja:
Niin i novṣṣah ṣiändynnyöt vualut,
Niin i kävelläh, ulvuon ulvotah.
Rubei hiän kullastja kalastja kuccumah,
Uiceldь hänen luoh kalane, kyžyldi:
„Midä ṣivla pidäv, diedo?“
Kumarduaci diedo i ṣanov hänellä:
„Piäṣṣä hiäṣtä, gosudarьnja kalane!
Midä mivla ruadua pahalazenke akanke?
Jo ei taho olla çariçana,
Tahtov olla meren vladьciçana;
Ṣtobь eliä hänellä mereṣṣä-okijanaṣṣa,

I ştobь ,şie ice sluvziziit hänellä
I oliziit hänellä posьljnoina".
Nimidä ei şanon kalane,
Häimäi vain vettä myötj hännällä
I uidi hiän şyväh mereh.

Viikon meren luona vuottь ukko
otviettua,
Ei vuottan, myöştьäci akan luoh—
Nägöv: hänen ieşşä tuaş muapertine;
Kynnykşellä istuv hänen akka,
A hänellä ieşşä hallennun karta.

[illegible]

HINDA 25 КОР.
ЦЕНА 25 КОП.

М 1271 | Карел 3-35
123

А. С. ПУШКИН

СКАЗКА О РЫБАКЕ И РЫБКЕ

на карельском языке

ПЕРЕВОД Е. ДУДКИНОЙ